

Riporterünk jelentette:

Szegedi egyetemisták a nyári táborokban

LÉBÉNY

A csatorna hossza társadalmi munkában 45,4 km-rel nyúlt meg. A turnusok két hetenként kb. 600 m²-t dobtak ki. A munkahely bal oldalán kukoricatáblák, tarló

és szalmakazlak nyúlnak el. József 1964 nyarán két hétre elindult a Hanságba. Iskolatársaival lakott egy sátorban, s közülük nem mert ki-mozdulni. Csak figyelte a játszókat, az egymást nagy hangon üdvözlőket, és irigyelte őket. Dél előtt erősen

tűzött a nap, és ő csak az asóját meg a földet látta. A brigád lapátjára támaszkodott, s a fiúk ujjukat szájukra téve vártak. Egyszerre ki-tört a röhögés. József is vi-gyorra húzta a száját. Már fél órája egyenesítette asó-jával az oldalt, finoman, mint az öt éves gyerekek, ha homokutat építenek. Egy sor mozgott belül, talán vörssé le-hetne: A csillagok a fák ágaira ültek, és sárga han-gon énekelni kezdtek. Fől-kapta fejét, és látta, hogy őt nézik. Megzavarodott és elöntötte a szégyen.

A tábor műsoros este ké-szült. József háromszor meg-kerülte a sátrat, aztán belé-pett a kultúroshoz. Bent próbálták. Mozdulatlan me-leg volt.

Amíg a versét mondta, égették arcát a körték. Egy-szer a padokra pillantott, és észrevette, hogy egy srác a szakácsnőhöz bújik. A szín-pad lépcsőjén útban volt. Le-ért, és szoktatta szemét a sötétbe. Osztálytársai meg-szorították a kezét, amíg a

Ki mit tud-ra figyeltek. Jó-zsef boldognak érezte magát. Tudta, hogy van már ereje megmutatni verseit egy szerkesztőségben.

A brigád első akart lenni. Vasárnap délelőtt kiment ve-lük dolgozni. Az elutazáskor nagyon távolinak tűnt a haj-nal. Pest közeledett. A távol-ságból kikaparták magukat a hegyek.

A napi átlag teljesítmény 1,6 köbméter. Ennyit kel-lett volna elvégezni az utol-só két héten is, hogy a csat-ornát befejezzék. Az esti ü-szesítéseknel viszont alig haladta meg az 1,2-et.

Vasárnap délután Moson-magyaróvárról, az Agrártu-dományi Egyetemen négyen érkeztek. Pletykák szerint kényszerítették őket a rész-vételre. Előtte voltak itt tár-saik egy hétig. A gazdasági felelősnél felszerelték. Sátor-lapba csomagolva megkap-tak mindent.

— Es a sátorrendet hol ta-láljuk meg?

— Majd elmondom — fe-lelte a gazdasági felelős.

— Nem akartam strapál-ni.

— Fél ötkor ébresztő, há-romnegyed öttől kezdve reg-geli, 5,25-kor zászlófelvonás. Utána indulás munkára. Délig tart...

— Es mi a melő?

— Csatornaásás. Meg lehet izmosodni. — A gazdasági felelős befűzte a sátrat, és illusztrálón behajlítottá kar-jait. Közben szólt a mikro-fon: Paul Anka énekel.

Feljött a hold, és a moson-magyaróváriak elfoglalták az 1/5-ös sátor felét.

— Itt nem szokott égni a villany?

— Kivételesen nem. Min-den más sátorban igen — válaszolt a brigádvezető, aki szegedi bölcsész volt.

— Figyeld, a szomszédban már kigyulladt.

— Mi, a sátor?

— Nem, a villany.

— És mit lehet itt kajál-ni? — kérdezte a kék inges.

— Ma hideg vacsorát ad-tak. Szalonát.

— Akkor bemegyünk a városba. És a másodikok hogy melóztak előtünk?

— Az első három nap má-sodikak voltak. A fölmérés-nél a nő megkérdezte, hogy milyen brigád. A srácok mondták, hogy Schmucc brigád. A nő azt hitte, hogy hü-lyéskednek vele. Elment. Így a hétfőt nem írták be. A kedd és szerda teljesít-ményéhez maradt a hétfői. Ösz-szesen 36 köbméter. Ez a na-pi 1,6-es normához jó tel-jesítmény. Másodikak lettek. Ez persze többet nem ismét-lődött. A végén huszonhat-odikak maradtunk.

— Hány brigád van?

— Kb. huszonhét, de lphet, hogy huszonnyolc.

— Hallod, azt mondja, hogy hajrá Vasas! Hajrá Fradi!

— Pfüj!

— Volt egy állati kalan-dom Győrben...

— És ekkor kezdetét vette egy kötetlen hangú beszél-getés. Összesen 42 szegedi diák dolgozott az idén Lébényben. Az utolsó két hét munkában 27-en vettek részt.

A Bybipulos Saccófillal-lax-csoport panaszokodik. A 15. helyen állnak: „Az el-bírálás szerintünk nem réa-lis. A kubikusok egyszerűen megsaccolják. Dolgozunk, mint az állatok. Az agyagot alig lehet a lapátról lepűfölni. 8–10 m-re kellene kidob-ni. Gyakorlatilag csak három fogással lehet. Volt egy új-tásunk, csak nem vált be. Legutóbb olyan területet kap-tunk, ahol két hatalmas, 2–2 m átmérőjű tuskó állt. Ve-lünk mindig kitolnak.”

Az egyik brigád vasárnap-ra elvállalt négy kongresszu-si tuskót. Három óra alatt végeztek vele.

— Beatles add ide az ásót és a fejszét, hogy tudjunk szalonát sütni!

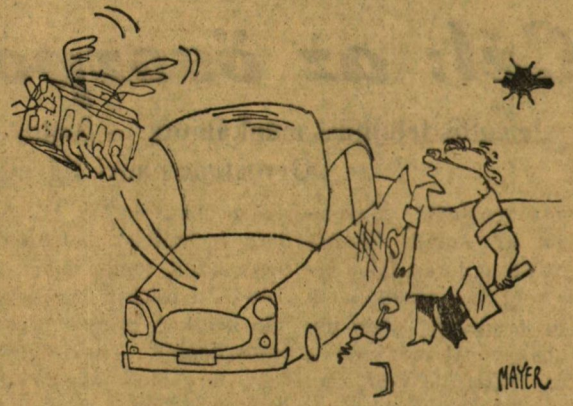
Este van. Elmosódva kö-rülvesznek a sátrak. Kezdet-ben a csizmánk fél óránként megtelt. Azért az első deká-dot megnyertük, 2,59 köb-méterrel. Aztán visszaesűsz-tunk a negyedik helyre. A Ki mit tud-ban Hecceg Mi-hály második lett. Itt volt a Rajkó-zenekar, a Győri ETO, a M.-óvári futballcsapat. El-nálunk három vadpecás. A múltkor négy darab, ösz-szen 25 dkg keszeget fogtak. Megsütötték. Csak só nem volt. Vettek utána fél kilót. Most csak keszeg nincs.

A Beatles-brigád a máso-dik helyen végzett (TTK).

Írta és fényképezte: Géza Ferenc

AMATÖR AUTÓ-SZERVIZ

— Na, ez végképp bedöglött...

FILMVITÁK

Egyre több filmvitára já-rok. Nem csak a miénk-re megyek el, hanem elláto-gatok máshová is, a klubba, meg oda, ahol értelmes emberek kicserélik értel-mes véleményüket a film-ről. Azt hiszem nálunk van a legtöbb filmvita.

Megfigyeltem azt, hogy ezeknek a filmvitáknak vannak megszokott, állandó-an visszatérő arcai, ez ele-inte zavart, de később meg-szoktam. Kezdelek let-tünk.

Az első állandó szereplő a vizeskancsó volt, mindig ugyanazzal az állott, pos-hadt vízzel, amiből nem ivott senki.

A következő tényező a vitavezető sztereotip meg-nyitója, ez azonban kell, mert enélkül nem megy az egész. Tehát megkéri a résztvevőket, hogy szóljanak hozzá a látott filmhez.

Ilyenkor rögtön villám-gyorsan három kéz lendül a magasba. A barnazakós, a dadogós és az alacsony lány. Mindig ők hárman. A vitavezető jól ismeri őket, tudja, legjobban először a barnazakóson tülesni.

A barnazakós feláll, le-hajta fejét, aztán hosszú végtelen körmondatokat en-ged ki a száján, ezek össze-tekerednek a levegőben, mindenki lázasan fülel, hát-ha megtalálja az értelmét, a barnazakós a mondatok kusza fonálába teljesen be-legabalyodik, hátulról már küldik előre a kést, mutat-ják, hová döfjük, a barna-zakós hirtelen, mint egy léggömb leereszkedik, lerogy a helyére.

Ekkor többen felébrednek, de csak egy másodpercre, mert jön a dadogós, aki keresztbe kileng, halkan hadar, balkezevel hadoná-szik. A közönség Filmvilá-got olvas, körmét piszkálja,

még soha senki sem értette, hogy a dadogós miről beszél. Szót kap a kistermetű lány is, nem lehet észre-venni, mikor áll és mikor ül, a lány beszél valamiről, körülötte röhögnek, aztán vége a nyitópároknek.

Most jön a kisfilmkom-plexumos. Bármilyen filmről van szó, elmondja, hogy — ez a film, ez a nagyfilm, nagy kisfilmek összessége — majd leül. A szójáték-nak állandóan sikere van, a fiú is mindig nevet sa-ját ötletén, de azért kifelé filmreót vag.

Elöl feláll egy fiú és be-szélni kezd. A filmvilágos — suttogják — mindig meg-tanulja a filmvilág cikkeit és itt felmondja. Van, aki ellenőrzi a szövegűséget. A mezőny mindig akkor benuul meg, ha a filozófus jelentkezik. Hűvös monda-taj telibetalálnak, ilyenkor a halandzsások elkedvetle-nednek.

A dermedt hangulatba a nyegle lép be először, meg-nyomja azt, hogy szerintem és elmondja ugyanazt, amit az előző, csak sokkal arrogánsabb hangon. Az ismer-sel ilyenkor szégyenkeznek, mert megkérdik tőlük — ugye ez neked barátod?

Ezek nagyjában az állan-dó felszólalók. Volt még köztük egy néni is, de ő kilötte magát a társaságból. Egy amatőrfilmet egészség-ügyi szempontból helytele-nített, mert egy pohárból ketten ittak, így a bacilusok ide-oda mászhatnak. A néni hozzászólását vastaps fogad-ta. Mindmáig az ő hozzá-szólása a legemlékezetesebb.

Most aztán várak, hogy hátha valaki a néni helyére lép. Akkor megint teljes lesz a gárda.

Bodor Ferenc
Bp. II.
Tárogató út 40.

Készül a terep az új vágányoknak, ahol egy hónappal a zánkai nemzetközi tábor megnyitása előtt még szőlőtele-pítés húzódtott. A gyümölcsfákat a gimnazisták szedték ki júniusban. Az egyik „nagy rönknél” Tordai László, Józsa György, Gergely András brigádvezető, Szabó Sanyi és Rácz Emil.

Óránkénti kilenc főke sebességgel előre a helyezésért... Elöl Nagy Mária szabadítja ki a szőlővesszőt a kacsok görcseiből. Nyomukban az átláthatatlan kuszások tisztult sorokban rendeződött. A III. éves bölcsésznyak brigádja a hatodik helyet szerezte meg.

„Talán mégis lehetséges?” — A déli postáshoz, a keresők és a legyintők közé most ér Gulyás Irén, a III/5-ös kul-túros vezetője.

Délben befejeződött a munka. A melegtől ernyedien, s fáradtan szálltak leherautóra a lányok, s maszatatosan, „füttve” egymást és dalolva érkeztek a táborba vissza. Ebédre töltött káposztát és dinnyét terítettek. Délutánra pedig a Balatont, Nem is volt olyan rossz az éjjel Aligán.

eseményeinkből

Az egyetemeken és főis-kolákon országsszerte meg-kezdődött a munka. A Buda-pesti Műszaki Egyetem szept-ember 12-én, szombaton tar-totta ünnepi tanévnyitóját, melyen dr. Csanády György közlekedés- és postaügyi mi-niszter is megjelent. Az ün-nepségen 19 mérnök kapott gyémánt, 14 arany oklevelet, 8–8 végzős gépész, illetőleg villamos kari hallgatóknak pedig kitüntető oklevelet nyújtottak át.

A szegedi egyetemhez hasonlóan szeptember 14-én, hétfőn tartották tanévnyitó ünnepélyt a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen, az Eötvös Loránd Tudományegyetemen és az Eptőipari és Közlekedési Műszaki Egyetemen. A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem közgyű-lésén részt vett Gosztonyi Já-nos, az MSZMP Központi Bizottsága Tudományos és

Közoktatási Osztályának ve-zetője, a budapesti tudomá-nyegyetemen pedig Aczél György, a művelődésügyi miniszter első helyettese.

Az Orvosegészségügyi Dol-gozó Szakszervezetének se-bész szakcsoportja tudomá-nyos ülést tartott az I. sz. Se-bészeti Klinikán. Az ülésen előadott többek között. H. E. Grewe düsseldorfi sebész-professzor is.

Az Eötvös Loránd Tudu-mányegyetem művészeti együttesének 42 tagú cso-portja Franciaországba uta-zott, hogy részt vegyen a Lyonban tartandó II. Nem-zetközi Diákfesztiválon.

A Magyar Geofizikusok Egyesülete tudományos ta-nácskozást rendezett a buda-pesti Technika Házában, több mint 80 külföldi vendég részvételével. Dr. Egyed László egyetemi tanár az

egyesület 10 éves munkájá-ról, dr. Fülöp József a Föld-tani Intézet igazgatója az or-szágot átfogó geofizikai viz-szlatokról számolt be. Dr. Kertai György, a Központi Hivatal elnöke, a kőolajkuta-tással kapcsolatos geofizikai feladatokról szolt előadásá-ban.

A Szegedi József Attila Tudományegyetem előcsar-nokában rövidesen felállít-ják a két Bolyai bronzszob-rát, Kiss István szobrászmű-vész alkotását.

Eddig mintegy 4000 hall-gató iratkozott be a Buda-pesti József Attila Szabad-egyetem 1964–65. évi elő-adassorozataira. A társada-lom- és természettudományi, művészeti és műszaki szek-ciókra meghosszabbították a beiratkozási határidőt a nagy érdeklődésre való tekintettel.

A Magyar Tudományos Akadémia szociológiai kutató-csoportjának tanácskozó termében tartották az első nemzetközi időmérlegkutatá-si értekezletet. A 3 napos tu-dományos tanácskozáson a Szovjetunió, Lengyelország, Magyarország, Jugoszlávia, Belgium, Franciaország és

Német Szövetségi Köztársá-ság neves szociológusai vet-tak részt. A tanácskozáson Mátrai László akadémikus, az Akadémia társadalomtör-téneti osztályának titkára, az Akadémia és a magyar tuda-mányos élet nevében üdvö-zölte a külföldi tudósokat. Megnyitót dr. Szalay Sándor akadémiai levelező tag mon-dott.

A Magyar Kémikusok Egyesülete rendezésében szeptember 18-án a Szer-velten és Analitikai Kémiai Intézet tantermében hár-mas előadás volt. Jannik Bjerrum koppenhágai professzor, aki a Magyar Tudományos Akadémia ven-dégeként tartózkodik ha-zánkban Komplexképződés oldatban címmel tartott elő-adást, G. M. Schwab pro-fesszor a kéndioxid katali-tikus oxidációjával foglalko-zott, és az amerikai Pitts-burgh-i Mellen Institute ha-zánkban tartózkodó kutató-ja króm- és kobalt-vegyüle-tek színéről tartott előadást.

Az előadásokat, melyeket az egyetem oktatói és hall-gatói nagy számban végig-hallgatták, dr. Szabó Zoltán professzor, az egyetem rek-tora közölte meg.